

som ved andre Lejligheder. — Forinden jeg gaar ind herpaa, skal jeg dog gøre et Par Bemærkninger til et Par ærede Medlemmer her i Salen. For det første er der det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen). Over for det ærede Medlem skal jeg blot sige, at jeg tror ikke, at jeg behøver at imødegaa det ærede Medlem. Det er en given Sag, at Opfattelsen hos os baade af dette og andre Anliggender her i Landet er saa forskellig, at vi meget godt kunne spare os at debattere disse Spørgsmaal med hinanden. — Jeg kunde mulig tage Tingene paa samme Maade over for det ærede Medlem for Ribe (Busk). For naar han i Fjor her i Tinget udtalte, at det var hans Opgave at underminere vort Militærvæsen — jeg tror, det var hans Udtryk — saa tror jeg at have haft rig Lejlighed til at lægge for Dagen, at dertil vil jeg ikke være med; dette har lige saa lidt været min Opgave ved, hvad jeg har sagt ved denne Lejlighed som ved tidligere Lejligheder. I denne Henseende gaar min Tendens i stik modsat Retning. Og hvad i øvrigt Indholdet af hans Tale over for mig angaar, var den jo af en saadan Karakter, at det selvfølgelig ikke vilde være forbundet med store Vanskeligheder for mig at gøre Gengæld; men jeg finder hverken, at det ærede Medlem er dette værd, eller at der bør spildes synderlig Tid derpaa. — Jeg gaar derefter over til Sagen, som jeg saa den forleden Dag. Jeg vil begynde med et Par Bemærkninger til den meget ærede Konsejlspræsident. Jeg fik ved Formandens Velvilje samme Dag, som Konsejlspræsidenten havde talt, Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at naar den ærede Minister var gaaet ud fra, at mine Bemærkninger i et tidligere Møde vare rettede paa det foreliggende Budget, saa var dette en Fejltagelse. Jeg gentager nu dette her og henviser til, hvad jeg sagde i dette tidligere Møde. Jeg gjorde da opmærksom paa, at jeg havde i forrige Samling ved to Lejligheder udtalt mig, deriblandt ogsaa om Budgettet, og jeg udtaler nu her videre, at ligesom jeg i forrige Samling fulgte den daværende Regerings Indstilling over for de foreliggende Budgetter, saaledes er der den allerstørste Sandsynlighed for, at jeg ogsaa i denne Samling kommer til at følge den meget ærede nuværende Regering, hvad Budgettet angaar. Jeg søgte for ikke at gøre Talen for lang forgangen Dag at undgaa at komme ind paa Spørgsmaalet om de foreliggende Budgetter; og skal jeg nu gøre dette i Dag

— hvad jeg for øvrigt ikke viger tilbage for — saa skal jeg sige, at hvis dette ærede Tings Flertal, der jo, som udtalt af dets Ordfører, lægger Hovedvægten paa Sagens finansielle Side, i denne Rigsdags-samling vil bevilge det samme Totalbeløb til vort Forsvarsvæsen i sin hele Almindelighed, som dette Tings Flertal vilde bevilge i sidste Rigsdagssamling, saa skal jeg med *min* Stemme bidrage til, at der ikke skal blive nogen Uenighed om dette Spørgsmaal. Jeg skal da endvidere til den ærede Konsejlspræsident nævne de Ord, hvori han syntes at ville tillægge mig, at jeg som en højere Myndighed vilde foreskrive Regeringen det Grundlag, paa hvilket Forhandlingen skulde ske. Jeg kunde jo være fristet til med nogen Styrke at tale mod dette Udtryk fra den ærede Konsejlspræsidents Side. Naar jeg ikke gør det, er det særlig, fordi jeg har den Opfattelse, at denne Ytring fra Konsejlspræsidentens Side ogsaa hviler paa en Misforstaaelse. Jeg paastod nemlig, at jeg hverken over for denne eller over for den foregaende Regering eller overhovedet har ønsket eller har lagt an paa at være Overmyndighed eller at ville foreskrive, hvorledes det ene eller det andet skulde ordnes. Jeg har kunnet smigre mig med ved mange Lejligheder at møde ærede Ministres Tillid ved mange Spørgsmaals Behandling gennem de lange Tider, hvori jeg har siddet her paa Rigsdagen. Men jeg vil nu her give det ærede Ting den Oplysning, at i de sidste 3—4 Aar — det er ikke at personlige Hensyn over for de Ministre, der have siddet paa de forskellige Pladser — har jeg med Flid holdt mig tilbage fra alle store og væsentlige Forhandlinger her i Tinget, og naar man omkring i Bladene, uagtet jeg har oplyst om, at det er fejlagtigt, stadig fremstiller mig som Raadgiver for Administrationen og taler om den Indflydelse, jeg øver paa Ministeriet ved forskellige Lejligheder, er det fuldstændig urigtigt. Jeg har intet Forsøg gjort paa at øve en saadan Indflydelse ved de store politiske Forhandlinger i de sidste Rigsdagssamlinger. Og naar man særlig har fortalt omkring i Landet, at det var det ærede Medlem for Køge (Alberti) og mig, som under Konfikten i forrige Samling lavede Politik sammen med den daværende Konsejlspræsident, er Sandheden den, at jeg og det ærede Medlem fra Køge — jeg tror, at han selv vil bekræfte det — aldrig have plejet nogen Samtale om disse Forhold (Alberti: Det er urigtigt!), lige saa lidt som jeg om disse Forhold har hen-